

theBowBitzine

10

τεύχος δέκα
έντυπο (δια) δρόμου
για τις σχολές της αθήνας
από την αυτόνομη πολιτική ομάδα
των διαρρηκτ(ρι)ών
μάιος-ιούνιος 2016

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΗΜΑΔΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

26-27-28

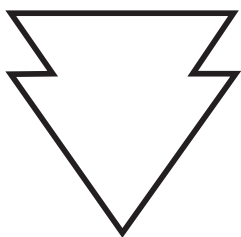
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ

τώρα είμαστε όλοι καθάρματα/

ΠΟΛΕΜΟΣ,
ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

THE BOMBITZINE

έντυπο (διαδρόμου) #10

Βρεθήκαμε στο πανεπιστήμιο από τύχη ή από επιλογή και μάθαμε από μικροί/ες πως κάθε κόμβος της καθημερινότητας είναι και ένα πεδίο μάχης: ο ρατσιστής, ο λεωφορείου, ο ρουφιάνος συμφοιτητής, ο φασίστας καθηγητής και οι στρατο-ερευνητές, οι τύποι με την σεξιστική ατάκα στο στόμα στο προάυλιο. Και τα μάθαμε αυτά μακριά από την σκόλη της ανάγνωσης: τα ζήσαμε, τα ακούσαμε, τα είδαμε, τα μισήσαμε.

Από την άλλη μάθαμε πως με τον βασικό μισθό για τους/τις κάτω των 25 κανείς/καμία δεν ζει. Θυμόμαστε την οικογένεια να γνέφει νωχελικά και να συμβουλεύει: «κάτσε στο σπίτι σου, πάρε γρήγορα το πτυχίο και βλέπουμε». Και όλα αυτά, μαζί με τις βαρετές εργασίες, τις εξεταστικές και τις μαλακίες των καθηγητών φτιάχνουν ένα σφίξιμο στο στομάχι που μας ακολουθεί παντού.

Δεν κουνάμε το κεφάλι λυπημένα, αλλά καταλαβαίνουμε. Το μίσος, η κατανόηση και η οργάνωση είναι η αρχή των καθηκόντων μας ενάντια σε μια εκπαιδευτική μηχανή που καταρρέει: η αυτόνομη πολιτική συνέλευση των Διαρρηκτ(ρι)ών είναι ένας από τους οργανωμένους τρόπους μας εναντίον της.

>ΓΙΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ, κείμενα, αφίσες, αυτοκόλλητα, και λοιπό υλικό: ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 15⁰⁰-18⁰⁰, ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΝΟΜΙΚΗΣ

>ΑΛΛΙΩΣ: diarriktes.wordpress.com

>ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

diarrhktes@gmail.com

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ/ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ >ΝΟΜΙΚΗ/ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΠΟ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

πέμπτη 26/05

19.00> WAR LABS:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΥ

22.00> ΠΡΟΒΟΛΗ: SIR, NO SIR! (2005)

ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜ

παρασκευή 27/05

19.00> BRING THE WAR HOME: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΤΙΕΞΕΓΕΡΣΗΣ: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ -Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ- ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

22.00> DJ SET: HUMANO | HIPHOP, AFROBEAT, BASS

σάββατο 28/05

19.00> Η ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ: ΓΙΑ ΤΑ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ (ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΗ ΤΟΥΣ).

22.00> LUST'N'SOUND BAR

Του λέω, η πολιτική
δεν μας έδωσε εμάς να
φάμε, Αντώνη! Άμα δεν
δουλέψουμε δεν θα μας
ταΐσει ο Σύριζα!

Καλά του τα πες!

ΜΟΝΗ ΜΑΣ ΕΛΠΙΔΑ ΤΟ ΤΑΞΙΚΟ ΜΑΣ ΜΙΣΟΣ

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΦΤΑΣΕΙΣ ΑΡΓΟΠΟΡΗΜΕΝΟΣ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΘΥΜΑΣΑΙ ΠΩΣ ΧΡΩΣΤΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙΣ.

Ποιος τη γαμάει και την σχολή. Σε ρωτάει με υψάκι το αφεντικό σου με τι ασχολείσαι στον ελεύθερό σου χρόνο κι επειδή σιγά μην καταλάβει του απαντάς με μια κάποια αμηχανία «με τις σπουδές μου». Αναρωτιέται αν θα τα βγάλλεις πέρα και με τα δύο· σκέφτεσαι από μέσα σου πως, θέλεις δε θέλεις, θα τα κουμαντάρεις. Απ'έξω σου -με σιγουριά αυτήν την φορά- καμαρώνεις πως διαχειρίζεσαι καλά την πίεση. Όταν τελικά τελειώσεις η βάρδια (οι μισές ώρες αν ρωτήσει κανένας περίεργος) το ξανασκέφτεσαι και λες πως όντως: καλά τη διαχειρίζεσαι. Σιγά τη δουλειά στην τελική και σιγά τα λεφτά. Και είπαμε, ποιος τη γαμάει την σχολή;

Όσοι κι όσες δουλεύουμε, το κάνουμε γιατί δεν ψηνόμαστε να μένουμε με τους δικούς μας μέχρι τα 30 και νιώθουμε άσχημα όταν μας χαρτζιλικώνουν. Έχουμε φίλους που το κάνουν περιστασιακά κι ανασφάλιστοι και φίλες που ξοδεύουν ώρες και νεύρα πάνω στις αγγελίες και τα τηλέφωνα για δοκιμαστικά - ακούγοντας τις παράλογες απαιτήσεις των επίδοξων εργοδοτών μας. Κι η γκρίνια από το σπίτι καταντά μονότονη: δεν σε σπουδάζαμε τόσα χρόνια για να γίνεις σερβιτόρος/α. Δεν μας είπαν όμως γιατί σπουδάζαμε.

Δεν κάνουμε τα θελήματα κανενός για χόμπι. Όσο πιο σύντομα το κατανοήσουμε και το κάνουμε κατανοητό στα

αφεντικά μας και στους δικούς μας, τόσο πιο γρήγορα θα σταματήσουν να μας φέρονται οι πρώτοι σαν αναλώσιμους και οι δεύτεροι σα δεξαμενή προσδοκιών. Ξέρουμε πολύ καλά πως, με πτυχίο ή χωρίς, με αξία ή όχι, η θέση μας σε αυτόν τον κόσμο δεν προβλέπεται να 'ναι στους επίσημους.

Η φοιτητική ζωή που μας περιέγραφαν ούτε είμαστε σε θέση να τη βιώσουμε ούτε μας έψησε και ποτέ είναι η αλήθεια. Τα παλιά χρόνια πέρασαν. Η ιστορία του πατέρα σου, που έκανε περήφανο ολόκληρο το χωριό όταν πέρασε στο πανεπιστήμιο, πάληωσε. Η μάνα σου βέβαια θα συνεχίσει να περηφανεύεται για τον κανακάρη της, αλλά δεν είναι το ίδιο όταν δεν μπορεί να σου στείλει για να πληρώσεις το νοίκι. Ο εκβιασμός ωμός: ή κάθεσαι και περνάς μαθήματα ή κάθεσαι και δουλεύεις (και περνάς μαθήματα). Παρ'όλα αυτά, κάποιοι και κάποιες επιμένουν: μετά το πτυχίο το μεταπτυχιακό, μετά ενδεχομένως ένα δεύτερο, κάτι οι γνωστοί κάπου θα μας βολέψουν, το κονέ με τον κομματικό μηχανισμό κι έχει ο θεός! Η εποχή όμως που η αγία πρόσοδος έκανε τα θαύματά της πέρασε ανεπιστρεπτή.

Πέραν λοιπόν από την πίεση στη σχολή, το σπίτι, το πορτοφόλι, τις καθημερινές μας σχέσεις, οι ψευδαισθήσεις παραμένουν. Αν και ψευδαισθήσεις, έχουν πραγματικό - πολύ πραγματικό - αντίκτυπο: κινούν και καθληνώνουν, τάσσουν και υποτάσσουν.

ΟΣΕΣ ΚΙ ΑΝ ΕΡΘΟΥΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΛΘΟΥΝ, Η ΜΟΝΗ ΜΑΣ ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΑ ΠΑΤΑΜΕ ΣΤΗ ΓΗ ΜΕ ΦΗΛΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΤΟ ΤΑΞΙΚΟ ΜΑΣ ΜΙΣΟΣ.

ΤΙ ΜΑΣ ΝΟΙΑΖΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΚΟ; ΚΑΙ ΤΙ ΜΑΣ ΝΟΙΑΖΕΙ ΠΟΥ ΤΟ ΕΚΠΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΜΟΙΑΣΕΙ;

παράδειγμα 1: αντικείμενο σπουδών η ΜΚΟ/ πρακτική σε ΜΚΟ

Το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος χρηματοδοτεί το πρόγραμμα "Εκπαίδευση στην Κοινωνική Δράση" όπου "το συγκεκριμένο κομμάτι του προγράμματος περιλαμβάνει τη συνέχιση του διατμηματικού μεταπτυχιακού προγράμματος Master στην κοινωνική αλληλεγγύη, με έμφαση στην ιστορία της φιλανθρωπίας, τη διαχείριση ΜΚΟ και τη λειτουργία των κοινωνικών Ιδρυμάτων. Το πρόγραμμα θα προσφέρεται σε μεταπτυχιακούς φοιτητές από τρία δημόσια πανεπιστήμια της Ελλάδας και θα εξετάζει θέματα όπως οι πρακτικές ανεύρεσης πόρων, οι νομικές προκλήσεις και η σύνταξη προτάσεων για τη διεκδίκηση δωρεών. Οι φοιτητές θα πρέπει επίσης να ολοκληρώσουν πρακτική άσκηση μερικών μηνών σε κάποια ΜΚΟ." Το εν λόγω διατμηματικό μεταπτυχιακό στεγάζεται στο φιλόξενο τμήμα Πολιτικών Επιστημών του ΕΚΠΑ και η χρηματοδότηση του συνεχίστηκε για το 15-16.¹

παράδειγμα 2: το εκπα συνεργάζεται με μο και στέλνει τους φοιτητές του

"Φοιτητές και μέλη της επιστημονικής ομάδας του Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Διεθνής Ιατρική Διαχείριση Κρίσεων Υγείας» της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλη του Ιατρικού Συλλόγου Χανίων σε συνεργασία με την ΜΚΟ «Γιατροί του Κόσμου» πραγματοποιήσαν από 11 έως και 16 Μαρτίου, οδοιπορικό ανά την νησιωτική και ηπειρωτική Ελλάδα, σε περιοχές όπου υπάρχει αυξημένη συγκέντρωση πληθυσμού προσφύγων και μεταναστών. Συμμετείχαν 60 απόφοιτοι και 80 φοιτητές προσέφεραν τις υπηρεσίες τους εθελοντικά. [...] Από την Καβάλα η αποστολή μετέβη και προσέφερε υπηρεσίες στο κέντρο υποδοχής Διαβάνω και στη συνέχεια στον άτυπο καταυλισμό

της Ειδομένης. Ενδιάμεσος σταθμός στο ταξίδι της επιστροφής στον Πειραιά υπήρξε η Χίος όπου ομοίως η ομάδα παρείχε υγειονομική υποστήριξη στη δομή φιλοξενίας προσφύγων που λειτουργεί στο νησί υπό την ευθύνη των Γιατρών του Κόσμου. Η ομάδα υπό τον αναπληρωτή καθηγητή Θεόφιλο Ρόζενμπεργκ² διαπίστωσε ότι υπάρχει ανάγκη ιατρικής φροντίδας σε τρία επίπεδα: στους χώρους άφιξης, στους καταυλισμούς, αλλά και στο άτυπους χώρους συγκέντρωσης, όπως είναι η πλατεία Βικτωρίας ή το πεδίο του Άρεως."³

"Στον τομέα της υγείας παρουσιάστηκαν οι ανεπτυγμένες ήδη δράσεις του Ε.Κ.Π.Α. στη Λέσβο με δωρεά του Ιδρύματος Σ. Νιάρχος, τα σεμινάρια εκπαίδευσης του υγειονομικού προσωπικού με στόχο την επίτευξη καλών πρακτικών στην υγειονομική περίθαλψη προσφύγων και μεταναστών, η εμπειρία συμμετοχής του Ε.Κ.Π.Α. στο πρόγραμμα "We Care" του Ιδρύματος «Μαρ. Βαρδινολιάννη», που παρείχε παιδιατρική φροντίδα και εμβολιασμούς σε βρέφη και παιδιά μεταναστών, και η προσφορά της οργάνωσης πανεπιστημιακών «ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΟΣ», με σκοπό τη φροντίδα για όσους έχουν ανάγκη."⁴

παράδειγμα 3: το εκπα φτιάχνει δική του μινι μο

"Με τη σημερινή πρωτοβουλία, η πανεπιστημιακή κοινότητα του εκπα συγκροτεί ένα δίκτυο αλληλεγγύης και προσφοράς για τους πρόσφυγες. [...] Το δίκτυο Αλληλεγγύης και Προσφοράς του ΕΚΠΑ για τους πρόσφυγες είναι μία συντονισμένη δράση-πρωτοβουλία στο πλαίσιο του κοινωνικού έργου του Ιδρύματος μας, παράλληλα και σε άμεση σχέση με το εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο"⁵

ΤΙ ΜΑΣ ΝΟΙΑΖΕΙ ΕΜΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΚΟ; ΚΑΙ ΤΙ ΜΑΣ ΝΟΙΑΖΕΙ ΠΟΥ ΤΟ ΕΚΠΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΜΟΙΑΣΕΙ;

Μα είπαμε: στις μο η εργασία είναι φιλία με τον στρατό και την αστυνομία! Εννοούσαμε και εννοούμε το εξής: ένα τμήμα του ντόπιου νεαρού (πτυχιούχου) προληταριάτου, συνειδητά ή όχι, διαθέτει την κοινωνική του εργασία, έμμισθα ή εθελοντικά, για τους σκοπούς της κρατικής διαχείρισης και υποτίμησης του άλλου μισού - πολυεθνικού προληταριάτου. Όλα όσα παραθέτουμε δίπλα αφορούν την εμπλοκή του Πανεπιστημίου σ' αυτήν την διαδικασία. Όλα όσα σημειώνουμε παρακάτω αφορούν την προσπάθεια μας να καταλάβουμε τους λόγους και τους σκοπούς αυτής της εμπλοκής

α) Η (κάθε) μεταναστευτική "κρίση" παράγει μία ολόκληρη βιομηχανία, έναν εκτεταμένο κύκλο εργασιών: μέσα σε μία τέτοια διαδικασία ο μιλιταρισμός και ο ανθρωπισμός πηγαίνουν μαζί, συναντιούνται και αλληλοσυμπληρώνονται. Για παράδειγμα: σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης δουλεύει ένας μπάτσος και ένας απεσταλμένος της frontex, ένας ψυχολόγος, μία γραμματέας και μία νεαρή δικηγόρος που είναι υπεύθυνες για την διαχείριση των αιτήσεων ασύλου, μία γιατρός και μία νοσοκόμα-παράλληλα τα κονδύλια για την σίτιση τα διαχειρίζεται το υπουργείο

αφίσα για την σχέση μκο-
πανεπιστημίου, ιανουάριος 2016.
“Οι ΜΚΟ, και οι αντίστοιχες
υπηρεσίες που εμφανίζονται στα
σύνορα και στα “hotspots”, είναι το
μαλακό αλλά οργανικό, πακέτο του
σύγχρονου φασισμού.”

ΣΤΙΣ ΜΚΟ Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΦΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ!

Ο ΘΕΣΙΜΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ. Δεν είναι απλά μια
ιδεολογία που επικρατεί να εξορμήσει την
πραγματική τοξική θέση των μεταναστών/
τριών, παρουσιάζοντάς τους ως

ΠΟΙΟΙ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΟΜΩΣ ΣΤΙΣ ΜΚΟ. Οι
δουλείες έχουν ανοίξει. Οι μπάσοι δεν
έχουν πια το μονοπώλιο, αλλά δίπλα τους
πλέον βρίσκουν και θα βρουν δουλειά
ειδικευμένοι και ανεπίκλειτοι άνεργοι.

των καθαρμάτων. Κάθε νέο hotspot,
σημαίνει περισσότερη δουλειά για τις
ΜΚΟ, περισσότερη δουλειά για αυτούς που
είναι πρόθυμοι να σταθούν δίπλα στους
μπατσούς, να μελετήσουν την διαδικασία

δημόσιας τάξης που έχει αναθέσει
την τροφοδοσία στην τάδε εταιρία
catering. Επειδή, ο χώρος είναι
“ανοιχτός” στην δραστηριότητα των
ΜΚΟ, η μκο α και η μκο β νοικιάζουν
δωμάτιο σε κοντινό ξενοδοχείο
και δουλεύουν στο στρατόπεδο 8-2
κάθε μέρα. Ωραία· τώρα πάρτε αυτό
το μοντέλλο και πολλαπλασιάστε το
επί 100· εφαρμόστε το παραπάνω
σύστημα σε 10 νησιά, στην Ειδομένη,
στον Πειραιά, στο Ελληνικό, σε όλες
τις δομές “φιλοξενίας”, στην πηλατεία
Βικτωρίας και στα γήπεδα, στα
“hotspots” και στα κλειστά κέντρα
κράτησης. Όλο και περισσότεροι
θεσμοί και μηχανισμοί του ελληνικού
κράτους, όλο και περισσότερη
“ιδιωτική πρωτοβουλία” και μικρή
ιδιοκτησία, όλο και περισσότερες
πρόσοδοι, όλο και περισσότερη
εργασία κατευθύνεται στην διαχείριση
των “μεταναστευτικών ροών” σαν αυτό
που είναι: εργατική δύναμη σε κίνηση,
κίνηση σωμάτων που κάποια στιγμή
τους αντιστοιχεί θάνατος και κάποια
άλλη ζωή. Ένα το κρατούμενο.

β) Πάμε παρακάτω: οι ΜΚΟ δεν
ξεφύτρωσαν μαγικά το καλοκαίρι του
2015: οι μκο, σαν ιδεολογία και σαν
πρακτική, γεννήθηκαν ως τμήμα της
γενικής κρατικής αντιεξέγερσης/
καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης
τις δεκαετίες του ’70 και του ’80.
Ο εθελοντισμός, η “κοινωνική
εργασία” των μκο, έπρεπε να
ενσωματώσουν την γενικευμένη
διάθεση του προλεταριάτου να

διαθέτει την εργασία του έξω και
ενάντια στη σχέση κεφάλαιο, να
διαθέσει την εργασία του για τους
δικούς τους ιδιοτελείς ταξικούς
σκοπούς.

Στην ελληνική εκδοχή της
προσφυγικής κρίσης οι μκο
αναλαμβάνουν αυτό το κομμάτι
“ζωής”: αναλαμβάνουν την
αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης
των μεταναστών/στριών· τα ποιοτικά
και τα ποσοτικά χαρακτηριστικά
αυτής της αναπαραγωγής δεν
τα αποφασίζουν οι μκο, το πόσο
“υγιείς” ή το “πόσο χορτασμένοι” θα
είναι, συνάδει με τον κανόνα της
γενικής απαξίωσής τους. Οι μκο
δεν είναι κρατικές μόνο ηθικά ή
μόνο ιδεολογικά ή μόνο σε επίπεδο
φυσικών προσώπων είναι κρατικές
λειτουργικά: αφενός οργανώνουν
την άμισθη ή υποτιμημένη
εργασία των χιλιάδων ανέργων
και αφετέρου δουλεύουν για τον
-εξίσου οργανωμένο- έλεγχο των
πολυεθνικών προιτηδρίων. Γι’ αυτό
και είναι νόμιμοι δικαιούχοι των
κρατικών και ευρωπαϊκών ταμείων
εδώ και πολλά χρόνια, γι’ αυτό και
σπρώχτηκαν από την -κυβερνητική
και όχι μόνο- αριστερά στο προσκήνιο
της “προσφυγικής κρίσης” με τόση
συνέπεια.

γ) Κρατάμε τα παραπάνω “αξιώματα”
και συνεχίζουμε. Το δημόσιο, μαζικό
πανεπιστήμιο έπρεπε να αποτελέσει
μεταξύ άλλων έναν γραφειοκρατικό

μηχανισμό έλεγχου/διαχείρισης της
κοινωνική κινητικότητας: ποιος θα
δουλέψει πού, πώς, με τι “προσόντα”
και υπό ποιους όρους, και πόσοι
και πού γενικά. Από την άλλη, οι
νεαροί άνεργοι και άνεργες μένουν
για τουλάχιστον για τέσσερα χρόνια
παρκαρισμένοι στα αμφιθέατρα και
τα προάστια των πανεπιστημίων.
Η τάση για προσαρμοσμένη στις
γνωσιολογικές/ επαγγελματικές
ανάγκες της “προσφυγικής κρίσης”
εκπαίδευση των φοιτητών/πτυχιούχων
των ανθρωπιστικών επιστημών,
η τάση για εκπαίδευση τους στην
άμισθη/εθελοντική εργασία, η
επίσημη ή ανεπίσημη, ορατή ή αόρατη
διασύνδεση των ιδρυμάτων με τις μκο
είναι η άλλη όψη των προγραμμάτων
κοινωνικής εργασίας του ΟΑΕΔ που
ρυθμίζουν τις προσλήψεις στα hotspot
και τις “κοινωνικές δομές” των
δήμων⁶. Είναι κανονικό κομμάτι της
ενεργητικής διαχείρισης της ανεργίας.

Τι σημαίνει αυτό το τελευταίο;
Σημαίνει ότι όσοι/ες είμαστε άνεργοι/
οι δεν χρειάζεται να καθόμαστε να
τεμπελιάζουμε ζώντας με το επίδομα
ανεργίας: είμαστε υποχρεωμένοι/ες
να δεχόμαστε διάφορες “προτάσεις
εργασίας” που θα έρχονται από το
κράτος σε μορφή προγραμμάτων
του οαεδ. Τώρα για να είμαστε και
κομπλέ με το 1/3 και λιγότερο του
μισθού που θα παίρνουμε, αυτά τα
προγράμματα κοινωνικής εργασίας
προσανατολίζονται κυρίως στον τομέα
“παροχής κοινωνικών υπηρεσιών”.

Ω! Τι έκπληξη: να που πέφτουμε πάλι στο περιεχόμενο, στην ίδια την ιδέα των ΜΚΟ!

1. Από το σάιτ του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, <http://www.snf.org/29704>
2. Ο Ρόζενμπεργκ λοιπόν... Και καθηγήτης στην Ιατρική και Γιάτρος του Κόσμου και νέος διευθυντής του ΚΕΕΛΤΙΝΟ.
3. <http://www.matrix24.gr/2016/03/panepistimio-atihon-epistimonika-ergalia-gia-tin-prosigiki-krisi/>
4. Δελτίο Τύπου του ΕΚΠΑ, 28/03/16, Το Πανεπιστήμιο Αθηνών στους σταθμούς των Προσφύγων
5. ό.π.
6. 3.362 προσλήψεις σε δήμους και hotspots μέσω ΟΑΕΔ - Και πάντα από 8 μήνες η διάρκεια, www.dikaiologitika.gr
7. Να το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, ας πούμε το ενδιαφέρει η εντομοπροστασία στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Λέσβου, στη Μόρια και έρχεται σε επαφή με τη μκο, που το χτισε, "χωρίς το όλοι μαζί". Δες και το δελτίο τύπου, 5-04-2016, "Το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών επισκέπτεται το κέντρο προσφύγων στη Μόρια της Λέσβου και προσφέρει προτάσεις και λύσεις για τα προβλήματα των προσφύγων"

ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΕΧΘΡΟΣ

“(…)Για να συμβάλλουμε στο ξαναχτίσιμο της πόλης, οι εκπαιδευτικοί μαζί με άλλα εργατικά σωματεία και συλλογικότητες, συμβάλλοντας με διεθνιστική αλληλεγγύη, ξεκινήσαμε μια μεγάλη καμπάνια για να δουν τα παιδιά από το Κομπάνι να χτίζεται στον τόπο τους ένα σχολείο! Καλούμε τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε. και τις ΕΛΜΕ από όλη την Ελλάδα καθώς και σωματεία από τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα και όποιες συλλογικότητες ενδιαφέρονται, να συμβάλλουν σε μια μεγάλη αυτοτελή οικονομική καμπάνια αλληλεγγύης για το χτίσιμο του ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ στο ΚΟΜΠΑΝΙ!”

<https://www.alfavita.gr/arhron/kampania-xtizoume-to-sxoleio-tis-elythrias-ton-lakon-sto-kompani>

ΑΣ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕ ΜΙΑ ΚΑΠΟΙΑ ΣΕΙΡΑ: Το Kobane που τόσο ακούμε δεξιά και αριστερά είναι μια πόλη στα συριακά- τουρκικά σύνορα υπό κουρδικό έλεγχο. Και όχι μόνο αυτό: το Kobane έχει συμβολικά ανακηρυχθεί σε σύμβολο της αντίστασης μετά τις διαδοχικές αποκρούσεις των επιδρομών του Daesh ήδη απ’ το Γενάρη του ’15. Και έπειτα: το Kobane έχει αποκτήσει μια ακόμη υστεροφημική εικόνα λόγω του τρόπου εσωτερικής κοινωνικής οργάνωσης του- με βάση την ισότητα (sic), την αυτοδιαχείριση (sic) και το φεμινισμό (sic). Κάπως χοντροκομμένα, αυτά τα στοιχεία συνθέτουν το «πολιτικό πείραμα του Kobane» όπως μας έχουν επανειλημμένα πληροφορήσει διαφόρων αποχρώσεων (επίδοξοι ή μη) αναλυτές.

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ, ΤΩΡΑ, ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ; Το πρόβλημα είναι πως ο δ’ παγκόσμιος πόλεμος δεν φαίνεται να χάνει σε τίποτα απ’ την ένταση της βαναυσότητας του- και στα περιβάλλοντά του το τελευταίο πράγμα που αναμένουμε να δούμε είναι τον Βακουίνη μεταμφιεσμένο σε αντάρτισσα. Το Kobane είναι όντως κρίσιμο αλλά για μια σειρά διαφορετικούς λόγους από τους παραπάνω. Βρίσκεται στο δυτικότερο άκρο της μη διακοπείσας έκτασης που ελέγχουν τα κουρδικά στρατεύματα (το άλλο άκρο βρίσκεται στα σύνορα Ιράκ- Ιράν) και ως εκ τούτου απέχει μόλις μια ανάσα από τους δύο κεντρικούς «εχθρούς» του: τη Τουρκία και τον ISIS. Αυτό πρακτικά σημαίνει πως το να αποτελέσει το Kobane ένα είδος κέντρου των λόγων, των εξηγήσεων και συνεπώς της προπαγάνδας γύρω απ’ τη δημιουργική καταστροφή της Μέσης Ανατολής αποτελεί βούτυρο στο ψωμί γι αυτό το είδος των «ζωντανών παιχτών»

που επιμένουν να δικαιολογούν τις επιχειρήσεις τους γύρω απ’ το κυκλικό επιχείρημα «η-Τουρκία-προμηθεύει-με-όπλα —τους-Τζιχαντιστές». Να το πούμε και αλλιώς: το «ελεύθερο και πολιορκημένο» Kobane είναι το ζωντανό σύμβολο της «προέλασης πέραν του Ευφράτη», η επιτυχία της οποίας θα σημάνει (τι άλλο;) την παγκόσμια ειρήνη, και φυσικά τον αποκλεισμό των τουρκό- συριακών συνόρων. Κάνουμε λάθος;

ΕΙΝΑΙ, ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, ΝΩΠΕΣ ΑΚΟΜΗ ΟΙ ΜΝΗΜΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΩΜΗΣ «ΕΛΛΗΝΟΚΟΥΡΔΙΚΗΣ ΦΙΛΙΑΣ» και του αθησμονήτου «η ειρήνη στο Αιγαίο περνά μέσα απ’ τα βουνά του Κουρδιστάν» και τα ελληνικά σχέδια στρατιωτικής περικύκλωσης της Τουρκίας καθ’ όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του ’90. Αν σε αυτά προστεθούν οι “φιλορωσικές” (άρα και αντιαμερικάνικες...) στρατηγικές τμημάτων του ελληνικού- κράτους παρακράτους και οι τριμερείς συνδοί στην προοπτική της αναγνώρισης της ελληνικής ΑΟΖ ανάμεσα σε Κύπρο- Ελλάδα- Αίγυπτο- Ισραήλ, και τον αποκλεισμό του τουρκικού κράτους από τα δικαιώματα του στο Αιγαίο, θυμόμαστε πως ο ελληνικός ιμπεριαλισμός συντηρεί ακόμα ανοιχτά τα μέτωπα με την Τουρκία- και (πρέπει να) θυμόμαστε τους περιέργους τρόπους με τους οποίους καταφάσκει σε αυτόν η αριστερά ακόμη κι όταν φαίνεται να είναι αντι-ιμπεριαλιστική, ακόμη κι όταν φαίνεται να διαδηλώνει τον διεθνισμό της. Πού είπαμε ότι είναι το Kobane? Εκεί που η τουρκία πιέζεται περισσότερο από το κουρδικό στράτευμα- εκεί που η τουρκία μοιάζει αδύναμη. Να πού προτείνεται η ελληνική αριστερο-ανθρωπιστική ανοικοδόμηση.

Από τον Πειραιά ως την Ειδομένη, το ελληνικό κράτος μετατρέπεται σε ένα μεγάλο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Κάποιοι ψήνονται, γιατί ο στρατός πρέπει και μπορεί “να κάνει τη δουλειά σωστά”. Κάποιοι βρίσκουν φράγκα και ανοιχτές δουλειές σε hot-spots και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Οι φασίστες αγκαλιάζονται με δημοτικές αρχές και ρατσιστές κατοίκους. Φράγκα, милитаризм, σκασμός: η στρατιωτική διαχείριση των μεταναστών/τριων εργατών/τριων είναι εθνική υπόθεση.

Στις διαδηλώσεις από το Σχιστό ως το κέντρο της πόλης, στις καθιστικές διαμαρτυρίες, στις καθημερινές τους αρνήσεις, οι μετανάστες στέκονται σήμερα απέναντι στις αδιαλλαξίες των δυτικών κρατών και των κοινωνικών συμμαχιών τους. Ενάντια σε μια ζωή στο όριο της αναπαραγωγής και της εξόνησης. Ενάντια στους κοινούς μας εχθρούς. Ενάντια στα πρόσωπα, τις σχέσεις και τα συμφέροντα που τους σημαδεύουν. Που μας σημαδεύουν ως αυτό που είμαστε πραγματικά: η πολυεθνική εργατική τάξη.

Ή ΜΕ ΤΟΥΣ
ΣΤΡΑΤΟΥΣ & ΤΟΥΣ
ΦΑΣΙΣΤΕΣ
Ή ΜΕ ΤΟ
ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟ
ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

antifa διαδήλωση